

[Indenrigsministeren.]

Derimod ville det ligge helt uden for, hvad der traditionelt har været betragtet som en kommunal opgave, om kommunerne nu skal begynde at yde en form for erhvervstilskud, for det er jo i virkeligheden det, der er tale om, når en kommune efter forslaget skal kunne yde en erhvervsvirksomhed et lån, der er rentefrit i 5 år efter det, jeg har kunnet forstå, og derefter kun forrentes med 7 pct. p. a.

I øvrigt vil man meget let komme ud for, at en kommunalbestyrelse, som egentlig ikke ønsker at yde lån, vil føle sig presset til at yde det alligevel, hvis den, der påtænker at etablere en virksomhed, som kommunen godt vil have, kan henvise til, at der er andre kommuner, hvor man nemt kan få lånet. Man må desuden forudse, at en kommune, der set ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt har et stort behov for at få placeret en erhvervsvirksomhed eller en filial, også er en kommune, der har dårligt råd til at yde lån, idet den herved kan tvinges til at sætte skatterne, som måske i forvejen er temmelig høje, op.

Selv om man ser bort fra disse indvendinger, savner jeg også en antydning af, hvorledes centrum-demokraterne har tænkt sig, at kommunerne nærmere skulle administrere loven. Finder centrum-demokraterne f. eks., at det er i orden, hvis kommunerne yder lån i forbindelse med oprettelse af bankfilialer, servicestationer eller noget, der kan sidestilles dermed? Jeg ved ikke, om det er det, centrum-demokraterne har tænkt på, men uanset hvordan det nu måtte forholde sig, så kan jeg som sagt ikke gå ind for selve ideen i lovforslaget, der strider direkte imod de intentioner, som et kommunalt styre almindeligvis har, og jeg kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Karl Nielsen (S):

Når man ser den strøm af lovforslag, der i denne tid vælter ind på folketingets bord, vel for tiden 200-300 forslag pr. samling, kan man godt forstå, at det efterhånden er svært for de enkelte partier at finde et område at markere sig på. Men centrum-demokraterne har igennem det foreliggende lovforslag udvist stor opfindsomhed, nemlig at kommunerne skal give støtte til erhvervs-

livet igennem en meget lav forrentning af de lån, der er nævnt i forslaget.

Jeg har selvfølgelig bemærket, at der i lovforslaget står, at kommunerne kan yde lån, de har altså ikke pligt til det, men dette vil i praksis virke som en pligt, for hvis blot enkelte af kommunerne yder de i forslaget nævnte lån, vil dette presse de øvrige kommuner til at følge efter.

Efter gældende bestemmelser må kommunerne ikke favorisere erhvervsvirksomheder, som eventuelt ønsker at etablere sig i en kommune, ved at sælge byggegrunde billigt eller med en meget lav forrentning af restkøbesummen eller ved på anden måde at bruge skatteydermidler for at trække virksomheder til kommunen. Dette har tilsynsrådene ført en meget restriktiv kontrol med, hvad jeg for øvrigt finder er til gavn for kommunerne generelt set. Hvis dette lovforslag vedtages, brydes dette princip.

Ligeledes kunne en kommune, hvis forslaget blev vedtaget, komme i den situation, som også ministeren nævnte, at der skulle ydes lån til 7 pct. i forbindelse med opførelse af en bankfilial. Banken kunne herefter låne beløbet ud til kommunen til den dobbelte rente, og den derved fremkomne difference må så betales af skatteyderne. Det finder vi ikke rimeligt.

I lovforslagets § 1, stk. 2, pkt. 3, står der, at der kan ydes lån i forbindelse med ejerskifte foranlediget af generationsskifte. Vil dette sige, at generationsskiftet inden for landbruget også kommer ind under forslaget? I så fald er der virkelig tale om store beløb. Når jeg rejser dette spørgsmål, er det, fordi det ikke af lovforslaget fremgår, om landbruget er omfattet eller ikke.

I øvrigt mener vi i socialdemokratiet, at vi igennem septemberforliget har fundet de rigtige støtteformer til erhvervslivet til gavn for beskæftigelsen, hvorfor vi afviser det foreliggende lovforslag.

Aksel Pedersen (V):

Jeg forstår godt indenrigsministerens indvendinger over for renteproblemet. Det fremgår ikke lysende klart af lovforslaget, om forrentningen først skal ske efter den 5 års periode. Hvis man læser bemærkningerne, må det først være efter 5 års perioden, at en forrentning skal finde sted, men det står ikke i lovforslaget som sådant.